

R O T A

Słowa: Maria Konopnicka
Melodia: Feliks Nowowiejski

Nie rzucim ziemi, skąd nasz ród
Nie damy pogrześć mowy!
Polski my naród, polski lud,
Królewski szczep piastowy.
Nie damy, by nas dręczył wróg...
Tak nam dopomóż Bóg!

Do krwi ostatniej kropli z żył
Bronić będziemy ducha,
Aż się rozpadnie w proch i pył
Krzyżacka zawierucha.
Twierdzą nam będzie każdy próg...
Tak nam dopomóż Bóg!

Nie będzie Niemiec pluł nam w twarz,
Ni dzieci nam germanił.
Wstanie potężny hufiec nasz,
Duch będzie nam hetmanił —
W ten dzień gdy zagrzmi złoty róg!
Tak nam dopomóż Bóg!

„Rota” jest wierszem Marii Konopnickiej, napisanym w r. 1895 na prośbę posła ks. Józefa Londziona do „Gwiazdki Cieszyńskiej”.

Rękopis znajdował się do 1939 roku w Muzeum Śląskim w Cieszynie.

Po raz pierwszy „Rotę” odśpiewano przy odsłonięciu pomnika Jagiełły w 500-ną rocznicę bitwy pod Grunwaldem, w Krakowie w r. 1910. Już przed wojną stała się hymnem Związku Harcerstwa Polskiego, była chóralną rotą wojsk legionowych i jest obecnie ogólną własnością narodu.

